

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2,
tel/fax: +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro
Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 274
din data de 08.08.2012

Dosar nr.: 29/2012

Petiția nr.: 391/26.01.2012

Petent: I I

Reclamat: B.R.D-Groupe Societe General, B.R.D- Groupe Societe General – sucursala Suceava.

Obiect: Neplata despăgubirilor pentru sumele depuse în vederea achiziționării de autoturisme Dacia.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților.

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului:

I.1.1. I I cu domiciliul ales în județ Suceava.

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului:

I.2.1. B.R.D-Groupe Societe General cu sediul în București, B-dul Ion Mihalache, Nr.1-7, Sector 1..

I.2.2. B.R.D- Groupe Societe General – sucursala Suceava, cu sediul în Suceava, Calea Obcinelor, Bl.4, Parter, județ Suceava.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare.

1. Petentul susține că este discriminat prin neplata despăgubirilor pentru sumele depuse la B.R.D-Groupe Societe General în vederea achiziționării de autoturisme Dacia așa cum au fost despăgubiti cei care au avut sumele depuse la CEC.

2. Petentul solicită intrarea în legalitate, respectarea de către reclamați a drepturilor acestuia.

III. Procedura de citare.

1. Petentul a fost citat prin adresa nr. 391/22.02.2012 și părțile reclamate prin adresele înregistrate cu nr. 872/22.02.2012, procedura de citare fiind astfel îndeplinită, conform dispozițiilor O.G. nr.137/2000, republicată.
2. Prin adresele de citare părțile au fost informate de invocarea din oficiu a excepției de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării și de tardivitate a depunerii petiției la CNCD.
3. La termenul de audieri din data de 08.03.2012, părțile nu au fost prezente.

IV. Susținerile părților.

IV.1. Susținerile petentului.

1. Petentul susține că este discriminat prin neplata despăgubirilor pentru sumele depuse la B.R.D-Groupe Societe General în vederea achiziționării de autoturisme Dacia așa cum au fost despăgubiți cei care au avut sumele depuse la CEC.
2. Petentul susține faptul că, în mai multe rânduri a solicitat să i se comunice situația sumelor depuse la unitatea bancară până la data privatizării și ulterior acestei date.
3. Petentul consideră că este discriminat în comparație cu deponenții de la CEC care au primit despăgubiri, iar partea reclamată tergiversează rezolvarea situației, deși prevederile OUG nr.156/2007, sunt aplicabile și deponenților care și-au transferat ulterior contul la BRD.
4. Petentul pune în vedere faptul că din aprilie 2009, de când a completat un formular solicitat de către partea reclamată, aceștia nu au mai dat nici un răspuns cu privire la situația contului ce îl deține.
5. Petentului i-a fost încălcat dreptul de proprietate asupra sumelor de bani și dreptul la informare. Nu i-a fost comunicată situația contului bancar și dacă partea reclamată este purtătoare de dobânzi.

IV.2. Susținerile părții reclamate.

1. Prin punctul de vedere emis și depus la dosar înregistrat cu nr. 1183/09.03.2012, partea reclamată susține că petentul face parte din categoria persoanelor care au constituit un depozit la CEC în vederea achiziționării unui autoturism, ulterior acest depozit fiind transferat, din inițiativa petentului, la BRD, la data de 30.07.1991
2. Responsabilitatea pentru acordarea despăgubirilor aparține Statului Român prin Ministerul Finanțelor Publice. În acest sens partea reclamată invocă lipsa calității procesuale pasive.
3. Statul Român a promulgat OUG nr. 156/2007 prin care deponenții CEC primesc despăgubiri prin emiterea de titluri de stat. Modalitatea de calcul și condițiile în care deponenții au dreptul la despăgubiri au fost stabilite de Statul Român, atât pentru deponenții CEC, cât și pentru deponenții care au transferat depozitele la BRD.
4. O instituție bancară privată nu poate acorda despăgubiri deponenților, acest lucru fiind strict în apanajul Statului Român, care deține fondurile necesare și care are posibilitatea de a emite aceste titluri de stat.
5. Partea reclamată este datoră față de petent să-i pună la dispoziție doar suma transferată la data de 30.07.1991, la care se adaugă dobânda bonificată

de Bancă pentru perioada cuprinsă între data transferului și până în prezent, nu despăgubirea prevăzută de OUG nr.156/2007.

V. Motivele de fapt și de drept.

1. În fapt, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (CNCD), reține prezenta cauză spre soluționare, cauză ce are în vedere un posibil coportament discriminatoriu al reclamaților, concretizat prin refuzul acestora de plată a despăgubirilor bănești, cuvenite conform OUG nr.156/2007.

2. Ordonanța în speță vorbește despre situația celor 2 categorii de deponenți, care ambele au dreptul la despăgubiri bănești, în condițiile stabilite de lege.

3. Față de acest aspect, a fost invocată excepția necompetenței materiale a Consiliului, conform art.28 din procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, coroborat cu dispozițiile art.27 din OG nr.137/2000, republicată.

4. Astfel, reținem că art.28 din procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, dispune că „Membrii Colegiului director, din oficiu, pot ridica excepția de necompetență când în mod vădit constată că petiția formulată nu este de competența Consiliului, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 137/2000, republicată”.

5. De asemenea, art.27 din OG nr.137/2000, republicată, dispune că „(1) Persoana care se considera discriminată poate formula, în fața instanței de judecată, o cerere pentru acordarea de despăgubiri și restabilirea situației anterioare discriminării sau anularea situației create prin discriminare, potrivit dreptului comun. Cererea este scutită de taxa judiciară de timbru și nu este condiționată de sesizarea Consiliului. (2) Termenul pentru introducerea cererii este de 3 ani și curge de la data săvârșirii faptei sau de la data la care persoana interesată putea sa ia cunostinta de săvârșirea ei. (3) Judecarea cauzei are loc cu citarea obligatorie a Consiliului. (4) Persoana interesată are obligația de a dovedi existența unor fapte care permit a se presupune existența unei discriminări directe sau indirecte, iar persoanei impotriva căreia s-a formulat sesizarea îi revine sarcina de a dovedi ca faptele nu constituie discriminare. În fața instanței se poate invoca orice mijloc de proba, inclusiv înregistrări audio și video sau date statistice. (5) La cerere, instanța poate dispune retragerea sau suspendarea de către autoritățile emitente a autorizației de funcționare a persoanelor juridice care, printr-o acțiune discriminatorie, cauzează un prejudiciu semnificativ sau care, deși cauzează un prejudiciu redus, incalca în mod repetat prevederile prezentei ordonanțe. (6) Hotărârea pronunțată de instanța de judecată se comunica Consiliului.”

6. Pe cale de consecință, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, având în vedere dispozițiile art.63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor, publicată în Monitorul Oficial nr. 348 din 6 mai 2008, ce prevede că „(1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției. (2) Excepțiile vor putea fi unite cu fondul dacă este nevoie să se administreze dovezi în legătură cu soluționarea în fond a petiției.” și ale art.64, din aceeași procedură mai sus

menționată „(1) Când în fața Colegiului director se pune în discuție competența acestuia, se va indica instituția sau un alt organ competent. (2) Dacă este nevoie să se administreze dovezi în legătură cu soluționarea în fond a petiției, excepția va fi unită cu fondul. (3) Colegiul director va trece la soluționarea petiției, cel nemulțumit putând ataca hotărârea asupra fondului la instanța de contencios administrativ, potrivit legii.”

7. Astfel, avem în vedere faptul că, în ce privește prezenta cauză, este invocată o excepție ce are în vedere competența CNCD de a soluționa prezenta cauză, pe care Colegiul trebuie să se pronunțe cu prioritate.

8. Raportat la principiile în materia egalității și a non-discriminării, statuate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, Curtea Europeană de Justiție, Curtea Constituțională a României și la obiectul petiției deduse soluționării, Colegiul Director ia act de **Decizia nr.322/2001**, prin care Curtea Constituțională constată **”în deplină concordanță Declarația Universală a Drepturilor Omului, art.16 pct.1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (ratificată de România prin legea nr.30/1994) și alte tratate internaționale la care România este parte, Constituția României consacră în Cap. VI, intitulat Autoritatea Judecătorească, principiile organizării și înfaptuirii justiției în țara noastră. În conformitate cu aceste principii, în România justiția se înfăptuiește prin Curtea Supremă de Justiție (Înalta Curte de Casație și Justiție) și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege, compuse din judecători independenți care se supun numai legii. Pe baza textelor constituționale menționate, Curtea reține că justiția este în exclusivitate o funcție a statului, care, potrivit art.125 alin.1 din Constituție, se realizează prin Curtea Supremă de Justiție (Înalta Curte de Casație și Justiție) și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege, fiind exclusă posibilitatea desfășurării de activități de jurisdicție, de către alte structuri sau persoane ori instituții private. Curtea reține, deasemenea, că activitatea de judecată se înfăptuiește, în numele legii, exclusiv de către membrii acestor instanțe, adică de judecători, întru-cât doar cu privire la aceștia se proclamă prin art.123 alin.2/Constituție că sunt independenți și se supun numai legii. În consecință, este exclusă posibilitatea de a se atribui puterea de judecată, împuternicirea de a supune dreptul și altor persoane decât judecătorilor.**

9. În sensul celor mai sus expuse, cât privește **capătul doi de cerere**, reținem că CNCD este organ administrativ-jurisdicțional și nu instanță judecătorească, pentru a putea cenzura aspectele de legalitate sau ilegalitate întreprinse de către părțile reclamate.

10. În acest sens, dacă prezumtiv CNCD ar analiza modalitatea de interpretare a reclamațiilor, ar trebui ca acesta să se substituie instanțelor de judecată.

11. Astfel, reținem faptul că, prin dispozițiile O.G. 137/2000, **Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării**, potrivit art.16, este **”autoritatea de stat în domeniul discriminării, autonomă, cu personalitate juridică, aflată sub control parlamentar și totodată garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării, în conformitate cu legislația internă în vigoare și cu documentele internaționale la care România este parte”**. Deasemenea, CNCD este, potrivit art.18 alin.1 din aceeași ordonanță, **”responsabil cu aplicarea și controlul**

respectării prevederilor prezentei legi” și în conformitate cu art.19 alin.1, care specifică competențele CNCD, „Consiliul își exercită atribuțiile în următoarele domenii: a) prevenirea faptelor de discriminare; b) medierea faptelor de discriminare; c) investigarea, constatarea și sancționarea faptelor de discriminare; d) monitorizarea cazurilor de discriminare; e) acordarea de asistență de specialitate victimelor discriminării”. Deasemenea, potrivit art.27 alin.1, din același act normativ, „Persoana care se considera discriminată poate formula, în fața instanței de judecată, o cerere pentru acordarea de despăgubiri și restabilirea situației anterioare discriminării sau anularea situației create prin discriminare, potrivit dreptului comun. Cererea este scutită de taxa judiciară de timbru și nu este condiționată de sesizarea Consiliului”.

12. Astfel, raportându-ne la prevederile Ordonanței de Guvern nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, acestea constituie cadrul general al reglementării discriminării în legislația românească, sub aspectul materiei și al răspunderii juridice, aflându-ne în domeniul regimului juridic contravențional, respectiv al răspunderii contravenționale.

13. Colegiul urmează a admite excepția necompetenței materiale, invocată conform art.28 din procedură, coroborat cu dispozițiile art.27 din OG nr.137/2000, republicată, reținând că în speță, instanța de judecată are competența de a stabili dacă petentul face parte din categoria celor la care se referă OUG nr.156/2007, dacă petentul deține beneficiul drepturilor prevăzute de lege, care este cuantumul avut în vedere pentru aplicarea dispozițiilor legale, precum și cunatumul despăgubirilor cuvenite.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admiterea excepției de necompetență materială, conform art.28 din procedură, coroborat cu dispozițiile art.27 din OG nr.137/2000, republicată.
2. Clasarea dosarului
3. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.
4. O copie a hotărârii se va transmite

VI. Modalitatea de plată a amenzii:
Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita.
Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință:

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BERTZI TEODORA - Membru

CAZACU IOANA - Membru

HALLER ISTVAN - Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA- Membru

STANCIU CLAUDIA SORINA – Membru

VASILE ALEXANDRU VASILE – Membru

Hotărâre redactată de către:

Vasile Alexandru Vasile – Membru Colegiul Director al CNCD

Vasile Daniel – Asistent Colegiul Director al CNCD

Data redactării: 09.08.2012

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

